אמרי שפר — מגילת אסתר

איתא במדרש על פסוק איש יהודי הי' בשושן הבירה אמרו רז"ל שקול היה משה רבינו כנגד כל ישראל ומרדכי הי' שקול כנגד משה כמו שמצינו נאמר במשה איש משה כו' ונאמר במרדכי איש יהודי נאמר במשה דרוש דרש משה ונאמר במרדכי דורש טוב לעמו. וילד"ק איך משמע מזה שהי' מרדכי שקול כנגד משה וכי לא מצינו כמה וכמה אנשים שנאמר בהם איש. ועוד יש לדקדק על תיבת יהודי שהוא מיותר והי' לו לומר איש הי' בשושן הבירה וממילא נדע שהוא יהודי מדמסיים איש ימיני ובודאי כל שבט בנימין היו יהודים. ונראה עפ"י שמצינו בזוהר הקדוש שמשה רבינו ע"ה נקרא רעיא מהימנא. והיינו לפי שהי' אוהב נאמן לכל ישראל והי' מוסר נפשו תמיד בשביל ישראל להחזירם למוטב וללמד להם תורה ומצות חוקים ומשפטים כדי להטיב להם ואם היו חוטאים וגרמו שיבא עליהם גבורות ודינים קשים הי' מתפלל עליהם ועשה כל הפעולות והיחודים בעולמות העליונים בכל כחו כדי להמתיק הדינים מהם ולהשפיע עליהם חסדים טובים ומגולים וכל הטובות וכל הברכות. והנה ידוע כי עיקר המתקת הדינים בא ע"י שמירת שבת קודש כמבואר בזוהר הקדוש בכמה מקומות ובפרט במה שאנו אומרים כד עייל שבתא איהי אתייחדת ואתפרשת מכל סיטרא אחרא וכל דינין מתעברין מנה כו' ולכן ר"ת של ושמרו בני ישראל את השבת הם אותיות ביא"ה שהוא מורה על יחוד וזיווג העליון כנודע הנעשה ע"י תפילת הצדיקים ומעשיהם הטובים בשבת קודש ובפרט ע"י משה רבינו ע"ה שהי' שקול כנגד כל ישראל בודאי הי' פועל ישועות ביום השבת קודש ע"י היחודים שלו. וזה שאמרו חז"ל במדרש הזה שגם מרדכי הצדיק הי' שקול כמשה כי מצינו שגם הוא מסר נפשו מאד בשביל ישראל להחזירם למוטב כמו שנא' וילבש שק ואפר כו' ויזעק זעקה גדולה ומרה מחמת שראה את הדינים קשים המתעוררים על ישראל והוא הי' אוהב נאמן של כל ישראל כמו שציוה לאסתר לבקש עליהם ואמר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים ע"כ התאמץ מאד בתפילה ותחנונים ופעל ועשה כל היחודים כדי להמתיק הדינים הקשים מהם וביותר בשבת קודש כמו משה רבינו ע"ה שאז הוא עיקר המתקת הדינים כנ"ל. וזה שהוכיחו חז"ל מן פסוק זה שמרדכי שקול כמשה בענין המתקת הדינים, כי ר"ת של איש יהודי הי' בשושן הם אותיות ביא"ה המורה על היחוד והמתקת הדינין כנ"ל ולכן סמכו חז"ל את דבריהם על פסוק זה: